

PARADÍS D'ORQUÍDIES

GABRIEL JANER MANILA

INTRODUCCIÓ I NOTES DE SEBASTIÀ ALZADORA

COL·L. "ELS NOSTRES AUTORS", 47, 208 PÀGS.

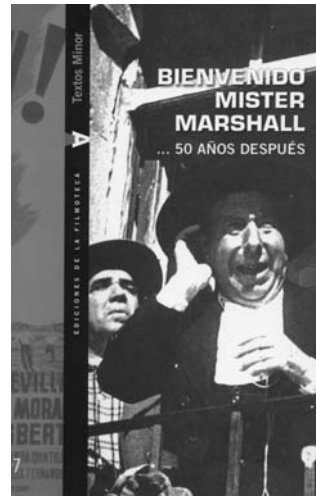
EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2004

Històries d'amors impossibles

De l'actual president de l'Institut Ramon LLull ens arriba Paradís d'orquídies. Janer Manila, conegut sobretot per la seua literatura dirigida als més joves, reuneix en aquesta novel·la la seua gran capacitat per explicar biografies i ens ofereix en aquesta ocasió una trista i tendra història d'una família de xuetes mallorquins. La narradora, una dona que parla a un jardí de flors, explica a aquest públic tan inusual la trajectòria de la seua família tal i com ella l'ha coneguda: incompleta, subjectiva i entenedridora o esfereïdora, segons els esdeveniments. La història parteix de sa mare i del seu tiet quan eren joves. La relació incestuosa i turmentada per un món que no els entén ni els admet és tallada en sec quan sa mare es casa amb son pare. A partir d'aquell moment, han de fingir una felicitat que no senten. Teresa, la filla, coneixerà aquest neguit a partir de la història de la reina Ester, un conte que li explicava la mare quan ella era xicoteta i cobrarà sentit quan passe pels dolorosos esdeveniments de la guerra civil i posteriorment de la guerra mundial.

La prosa cuidada i filada com un mocador de boxets ens porta a través d'aquesta història d'amors impossibles.

Marta Insa

BIENVENIDO MR. MARSHALL... 50 AÑOS DESPUÉS

DDAA. (COORD. JULIO PÉREZ PERUCHA)

COL·L. "TEXTOS MINOR", NÚM. 7

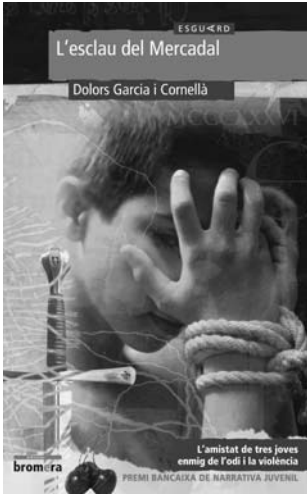
284 PÀGS.

EDICIONES DE LA FILMOTECA, VALÈNCIA, 2004

Conmemoració entre estudiosos

Aquest llibre recull les ponències que es van presentar durant el seminari que l'IVAC (Institut Valencià de Cinematografia Ricardo Muñoz Suay) i la Asociación Española de Historiadores del Cine (AEHC) va organitzar el 2003 a València amb motiu del 50 aniversari del segon llargmetratge de Luis García Berlanga. Es tracta de catorze textos d'investigadors de prestigi com Julio Pérez Perucha, Santos Zunzunegui, Pilar Pedraza o Juan Miguel Company, entre altres, que aborden la pel·lícula des de punts de vista i metodologies diverses, amb resultats finals no del tot coincidents, però que confereixen al conjunt una enorme riquesa que el lector agraeix. Hi trobem des de les circumstàncies polítiques i econòmiques que envoltaren el projecte, passant per les particularitats de l'escenografia o el paper central de la música, sense oblidar el procés de gestació del guió o les influències posteriors d'una pel·lícula que va aconseguir un èxit de públic i crítica que ni el seu director es podia imaginar. En definitiva, com afirma Pérez Perucha, "un escrutini intens", alhora rigorós i divulgatiu, sobre un dels referents de la cinematografia espanyola de tots els temps.

Àlvar Peris

L'ESCLAU DEL MERCADAL
DOLORS GARCIA I CORNELLÀ
 COL·L. "ESGUARD", NÚM. 10
 207 PÀGS.

EDICIONS BROMERA, ALZIRA 2004

Esclaus de la intolerància

L'Esclau del Mercadal ens porta a una realitat que malauradament és tan viva al segle XIV, data en la qual se situa l'argument de l'obra, com ara, set segles després. Es tracta de la intolerància religiosa, la revenga, la incomprensió i l'odi respecte a aquell que és diferent, dins d'una mateixa comunitat. L'obra que va ser guardonada amb el Premi Bancaixa de Narrativa Juvenil l'any 2003, ens parla de l'amistat entre tres joves enmig d'aquest clima. Així, un jove de religió jueva (en Jucef), un cristià (Hug), i un dels pocs esclaus de la Girona de l'època (en Suliman), intentaran albirar un espai de llibertat per sobre de la rigidesa imposada. Compartir la seua amistat, però, no serà gens fàcil en aquest context. Ans al contrari, la por, el càstic, el dolor i la mort estaran a l'ordre del dia al mateix nivell que l'estima i el respecte que els tres senten. En L'Esclau del Mercadal una narració amb rerefons històric- Dolors Garcia i Cornellà (Girona, 1956), assatja un llenguatge viu, àgil i dinàmic que aconsegueix la interacció entre el lector i els personatges de la història. Una cronologia que situa el lector en el temps de l'obra completa la narració que ha sigut publicada per Bromera en la seua col·lecció "Esguard".

Agustí Hernández

L'ESCOLA SECRETA
MARIANO CASAS
 FINALISTA PREMI BANCAIXA DE NARRATIVA JUVENIL 2003
 COL·L. "ESPURNA", NÚM. 67, 196 PÀGS.

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2004

Els ulls, la boca, el nas Misteri i aventures a l'internat

Mariano Casas, finalista del Premi Bancaixa de Narrativa Juvenil 2003, ha escrit una història de misteri i d'aventures amb la que aconsegueix aclaparar l'atenció del lector de la primera a l'última pàgina. Al llarg de la novel·la pulsa la tensió, desperta la sospita i obre enigmes que sap resoldre amb la destresa d'un excel·lent narrador. La trama es teix i es resol sense llacunes, de la mà d'un feix de personatges complexos, cap gratuït, que es donen a conèixer i evolucionen amb ressenyable coherència. La història està protagonitzada i explicada anys després per Fèlix Ferrer, un xiquet d'onze anys que, en quedar orfe de pare i mare, ingressa intern, per decisió de la seua padrina, a la prestigiosa escola del Patronat. Fèlix hi coneixerà un estrany company d'estudis i es veurà immers en una trama intrigant que posarà en perill la seua vida i que el remetrà als fets més obscurs de la història d'Europa. L'ambientació descrita, els escenaris, les reflexions i les descripcions minucioses, a més dels ingredients principals de misteri i aventura, fan d'aquesta una interessant lectura per a tots els públics.

Anna Gimeno

L'ANELL DELS NIBELUNGS

RICHARD WAGNER

ADAPT. DE JOAQUIM CARBÓ. DIB. DE FRANCESC SANTANA

COL·L. «L'ELEFANT», 7, I 17 PÀGS.

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2004

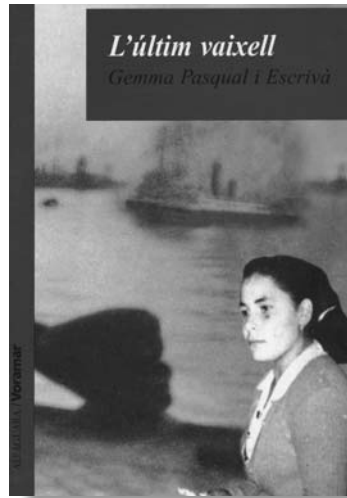
L'or maleït

Aquesta és una història mítica de nans, herois, déus i sirenes que viuen en boscos fantàstics. En aquests paratges de rius, castells i cimeres de muntanyes inacessibles, les enemistats i les ànsies de poder i de venjança no deixen tranquils cap dels seus habitants, excepte Sigfrid, un jove heroi que ha estat nodrit pels nans, anomenats nibelungs, el qual no coneix la por perquè se sap cridat a un gran destí, ple de gestes.

Publicada recentment per Bromera en versió de Joaquim Carbó, L'anell dels nibelungs -obra d'autor anònim que Richard Wagner va representar en la seua cèlebre tetralogia d'òperes- recrea part de l'epopeia germànica d'aquests nans sibil·lins en una història enigmàtica que, segons molts crítics, va inspirar l'obra cabdal de Tolkien, El senyor dels anells.

La màgia del relat, acompanyat dels dibuixos misteriosos i suggeridors de Francesc Santana, endinsa el lector en un món curull d'encants i de temptacions, on les febleses dels seus protagonistes acaben per ferlos-hi sucumbir, tot i haver de pagar amb un preu tan car com la mateixa vida.

Lourdes Toledo

L'ÚLTIM VAIXELL

GEMMA PASQUAL I ESCRIVÀ

GEMMA PASQUAL I ESCRIVÀ

181 PÀGS.

EDITORIAL ALFAGUARA/VORAMAR, PICANYA, 2003

Llibertat exiliada

L'últim vaixell narra la història de la Llibertat, la filla d'un coronel de l'exèrcit de la República que, juntament amb la seva àvia i com milers d'altres dones, homes, nens i nenes, es veu obligada a emprendre el camí de l'exili. El seu anhel d'escapar de les represàlies franquistes, però, acabarà convertint-se en un llarg viatge vital, al llarg del qual la protagonista recorre alguns dels llocs més emblemàtics de la diàspora republicana que fuig de l'horror i de la barbàrie.

El port d'Alacant, la ciutat de València, les muntanyes de la comarca dels Ports, Barcelona i els Pirineus seran els escenaris d'una vida marcada pel desig de supervivència. En definitiva, una història que pren com a punt de partida la Història, com ja és habitual en les novel·les de Gemma Pasqual, qui sembla haver assumit, literàriament parlant, una de les feines més difícils i necessàries: la recuperació de la memòria històrica, la pervivència del record dels vençuts sobre l'oblit i el silenci imposat pels vencedors.

Sergi Verger

HEROÏNA/JOC DE XIQUES

FRANCESC CAMPOS

INTRODUCCIÓ I NOTES D'EMPAR BRIA

COL·L. "BROMERA TEATRE", 31, 166 PÀGS.

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2004

Teatre i ensenyament

En la imprevisible col·lecció de teatre de l'editorial Bromera, ens trobem amb la publicació de dos textos de Francesc Campos (Alzira, 1962), *Heroïna* i *Joc de xiques*, estrenats el 2000 i 2001 respectivament sota la direcció del mateix Campos a l'IES Josep M. Parra d'Alzira. El primer dels textos, *Heroïna*, està construït des de la interrelació de dues ficcions. Per una banda, la història del clàssic grec *Antígona* i, per una altra, la d'una família actual marcada per la terrible situació de la drogaddicció d'un dels seus membres. El segon dels textos, tot i la diferència de to, també ens acosta a una escriptura que combina, si bé no dues històries, sí dos nivells ficcionals. Així doncs, ens trobem amb el nivell dels personatges-actrius i amb el de la ficció que aquestes representen. En aquest cas, i més enllà del que acabe de comentar, ens endinsem en un món molt més simpàtic i intrascendent, això sí, farcit de petits drames, al voltant d'un univers de personatges femenins que, tot just, comencen la vida d'adults. Segurament, tant en un cas com en l'altre (si de cas més en la segona peça), els estudiants de l'ESO i del Batxillerat veuran satisfetes les seues expectatives com a lectors i lectores de teatre.

Ramon X. Rosselló

10 ANYS AMB EL SOMRIURE D'UN BES.

ALBENA TEATRE

ROBERTO GARCÍA I ENRIC SOLBES (ED.)

COL·L. "GRAN TEATRE BROMERA", 160 PÀGS.

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2004

Tota una dècada d'Albena Teatre

La companyia valenciana Albena Teatre, capitanejada per Carles Alberola i Toni Benavent, compleix 10 anys d'activitats i, juntament amb altres actes de celebració, comptem amb l'edició d'aquest luxós volum destinat a presentar-nos la història escrita i visual de tota una dècada de produccions teatrals, algunes d'aquestes tan estimables com *Mandíbula afilada* o *Paraules en penombra*.

Algú podria preguntar-se si 10 anys en són prou per abordar un volum d'homenatge de tanta envergadura com aquest. Ja se sap que la mesura del temps és subjectiva i que, de ben segur, Albena, després de l'exitós projecte que va iniciar fa ja 10 anys, s'ha guanyat aquest bonic regal que ara ens ofereix a tots. Sens dubte, que, si més no per a la professió teatral i per als fetitxistes de l'art escènica, aquest àlbum de fotografies i de petites històries resultarà emocionant. Qui hauria dit 10 anys enrere on s'ha pogut arribar? Ningú, probablement, hauria endevinat l'èxit ja aconseguit, com així en deixa constància aquest volum tan acuradament editat.

Ramon X. Rosselló

¿ERES DEMÓCRATA ... O LO PARECES?
MAGDA VILLARROYA
167 PÀGS.

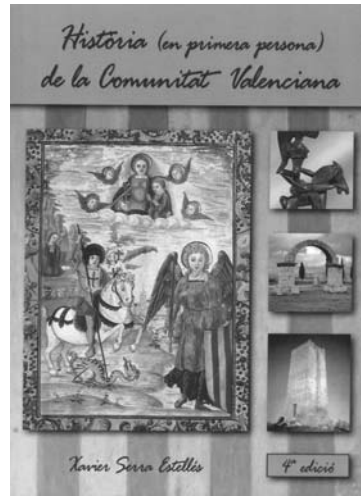
DEL SENIA AL SEGURA, VALÈNCIA, 2004

Una reflexión sobre el hecho democrático

¿Eres demócrata ... o lo pareces? es un libro que se inscribe en el ámbito de homenajes celebrados con motivo del XXV aniversario de la Constitución Española. A partir de preceptos diferentes del Texto Constitucional, los veintiséis capítulos de esta obra profundizan en un análisis de las situaciones sociales que en la actualidad viven los ciudadanos españoles, teniendo en cuenta el soporte legal que supone la norma constitucional propia. Con esta finalidad, la autora ha intentado huir de una reflexión técnico-jurídica y ha decidido centrarse en la reflexión de una serie de experiencias cotidianas que suceden a diario en la vida de los españoles y las españolas.

En definitiva, este trabajo llega como un estudio sociológico -no exento de valoración- sobre los comportamientos de los ciudadanos españoles en democracia. En él, Villarroya muestra sus dotes de observadora y un agudo sentido crítico, sin disimular en ningún momento la firme decisión de hacer del humor una herramienta para penetrar en la comprensión y la divulgación de la realidad examinada.

Joan De Antonio

XAVIER SERRA ESTELLÉS
HISTÒRIA (EN PRIMERA PERSONA)
DE LA COMUNITAT VALENCIANA
287 PÀGS.

NAU LLIBRES, VALÈNCIA, 2004

Història per al poble

Com pot arribar una obra de divulgació històrica a la seua quarta edició? El secret d'un èxit així el custòdia l'autor d'aquest llibre excèntric, fortament questionat des d'àmbits acadèmics i definitivament popular: una història dels habitants de les terres valencianes des dels seus primers pobladors paleolítics fins al recent casament de l'hereu de la corona espanyola. I tot això explicat des d'un subjektivisme honest i militant —d'aquí l'incís del títol: "en primera persona" — que s'estalvia l'abocament indiscriminat de dades i cronologies per passar directament a una interpretació gens neutral dels fets.

Certament, el seu descarat biaix pot escandalitzar els historiadors que proclamen el caràcter científic de la seua disciplina però enlluernarà el lector còmplice seduït per la desimbolta barreja d'erudició, humor, sentimentalitat i, per damunt de tot, estima a una terra i unes gents enteses com un tot orgànic del qual l'autor se'n sent part.

Josep Vicent Frechina

TIPOGRAFÍA BÁSICA.

PHILIPP LUIDL

PRÒLEG DE JOSÉ MARTÍN MONTESINOS.

TRADUCCIÓ D'ANA ELISA GIL VODERMAYER. 177 PÀGS.

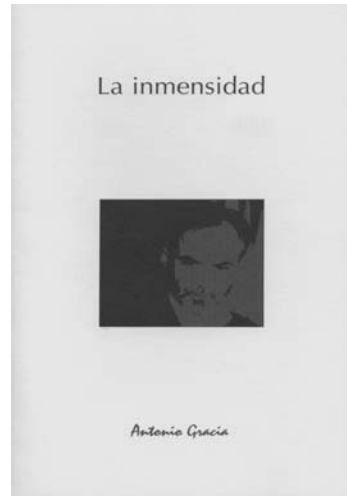
 CAMPGRÀFIC EDITORS, VALÈNCIA, 2004.

El abecé de la tipografía

Campgràfic mostra una vegada més la manera de fer llibres de gran qualitat. En la curta existència d'aquesta editorial, especialitzada en el món de les arts gràfiques, aquells que hi seguim la trajectòria hem pogut observar els seus encertats esforços per introduir-nos en la cultura tipogràfica: bé amb obres més didàctiques o bé més teòriques. *Tipografía básica* de Philipp Luidl és una nova publicació complementària de *Manual de tipografía. Del plomo a la era digital*, pel seu caràcter més general i introductor.

És aquest un llibre didàctic on s'enumeren tots els recursos necessaris per compondre un text, des de les peces més bàsiques de la tipografia (les lletres, l'alfabet), fins als més complexos (la composició d'una pàgina o d'un llibre). Tot i que quan l'autor escrigué aquest llibre, allò vigent era la fotocomposició -i les referències a aquest sistema ja no tenen aplicació pràctica a causa dels actuals procediments informàtics-, els seus principis tipogràfics es mantenen en vigor. En definitiva, les orientacions de Luidl no han de ser rebudes com si d'un catecisme es tractés, tanmateix no hem de restar-li el gran valor documental.

Nieves Avilés

ANTONIO GARCÍA

LA INMENSIDAD

PRÓLOGO DE MARÍA-JOSÉ ZARAGOZA HERNÁNDEZ

32 PÀGS.

 INSTITUTO JUAN GIL-ALBERT, ALACANT, 2003

Poesía y verdad

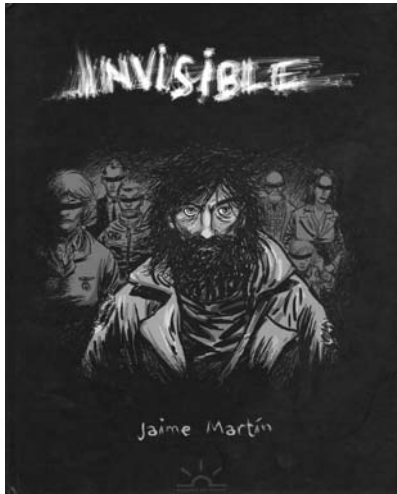
Antonio García (Bigastro, 1946) esgrime la voluntad de pergeñar secuencias de un texto total que se le resiste a ser revelado, a ser escrito. Huye del presente y pregona lo que se quiere leer: la felicidad, la luz.

El poemario parte de la contemplación y salta a lo racional compartido buscando un hermanamiento afirmando que “yo soy todos los hombres”. El proceso se repite en la “búsqueda ancestral” y lanza al hombre a la posesión del universo desde la “luz”. Sin embargo, el deseo no alcanza su cumplimiento, “naufraga” en el incómodo presente que huye de la historia y que se sabe perdedor en el futuro refugiándose, cómo no, en la frontera de la cronología.

Por el camino se propone una suerte de vía contemplativa laica con la que se accede a esa “inmensidad”. No se ocultan, pues, los ecos (léxicos y rítmicos) de la tradición mística española para acceder a “la claridad en pureza” que habrá de revelar la dimensión extraordinaria del ser: “inmensidad, transparencia”.

La verdad que se encierra en su poesía se centra en la experiencia de lo vivido como obra inacabable: un trabajo que progresa continuamente y que apunta hacia lo inextinguible.

Pasqual Mas

INVISIBLE

JAIME MARTÍN

COL·L. «MERCAT»

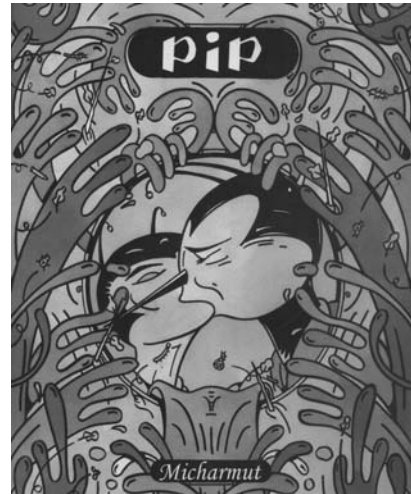
64 PÀGS.

EDICIONS DE PONENT, ONIL, 2004

Des del món, contra el món

Sense res a veure amb la que alguns ja consideren una de les millors obres del còmic mundial, *The Invisibles* —paradigma del talent de l'escocès Grant Morrison—, l'obra de Martín (Barcelona, 1966) sembla pertànyer a aquesta línia de llibres visuals que el seu editor, Paco Camarasa, defensava en aquestes pàgines com a opció ideal per arribar a un públic més generalitzat. Amb una factura impecable, que barreja els textos il·lustrats i la narració en còmic, *Invisible* té també una prosa acurada, precisa fins a l'últim detall, que narra amb pols ferm la recerca personal d'un indigent immers en un món tan hostil com ho pot ser el nostre —i ho pot ser molt—, desmunta els tòpics de la societat contemporània amb certesa implacable —resulten especialment colpidores les seqüències de la vida matrimonial i de la manifestació— i acaba mostrant-nos el protagonista amb el somriure de qui no pot perdre res perquè ja ho ha perdut tot, de qui s'ha enfrontat amb el món des de dins i ha sobreviscut per contar-ho. I molt bé.

Felip Tobar

PEL CAMÍ DEL DESENGANY

VICENT SEBASTIÀ. PRÒLEG I ESTUDI DE J. VICENT FRECHINA

OBRA COMPLETA I

COL·LECCIÓ «PALLERÀS, ESTUDIS LOCALS», 1, 344 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA 2003

El retorn de Micharmut

Aquest és el tercer àlbum de l'autor del Cabanyal que publica Ponent; els altres van ser *Vint-i-quatre hores* (1995) i *La noche de la rata* (2001). Pip, però, no és una historieta nova, sinó una recopilació dels diversos lliuraments d'una sèrie que aparegué pels volts del 1991 a la revista *Camacuc*. Ara tots els episodis han estat traduïts al castellà per un tal S. Limonge, que, amb el joc de noms que hi ha en tot el volum —sembla que és Pedro Porcel qui s'amaga sota el pseudònim de Juan Centollo—, no tinc ja ni idea de qui deu ser. L'obra, malgrat alguns lleus errors de transvasament literal —potser «la rosada» hauria d'haver-se traduït per «el rocío»— i l'excessiva insistència en l'edat infantil del públic lector, torna a demostrar la capacitat del dibuixant per crear entorns gràfics únics amb referents geogràfics propis i per transmetre missatges complexos sobre la personalitat humana amb embolcalls coloristes i simples. Pot agradar més o menys, però la idiosincràcia de Micharmut torna a fer-se evident en pàgines com aquestes.

Felip Tobar

HISTORIA DE CELIA. RECUERDOS DE UNA GUERRILLERA ANTIFASCISTA

REMEDIOS MONTERO

PRÒLEG D'ALFONS CERVERA

COL·L. "TRÀNSITS", NÚM. 7, 93 PÀGS.

RIALLA EDITORES I EDICIONES OCTAEDRO,
VALÈNCIA-BARCELONA, 2004

Testimonio de una luchadora antifascista

Remedios Montero (Beamud de la Sierra, Cuenca, 1926) ha concentrado en apenas noventa páginas su vida hasta el año 2000: la República, la Guerra Civil, la supervivencia en la sierra —«en guerrillas mi nombre era Celia»—, la muerte de allegados, la lucha clandestina desde el Partido Comunista, la delación, la cárcel, la tortura, el exilio y, por fin, el regreso en 1978 a un estado español libre de la dictadura franquista.

Estremece leer en primera persona hechos tan atroces: la humillación pública; el asesinato en 1947 de Herminio, hermano de la narradora, y poco después el de Fernando, «que tenía 16 años recién cumplidos»; las palizas durante los interrogatorios —«me tiraron al suelo y me daban patadas (...) me metieron astillas entre las uñas»— y las condiciones indignas de las prisiones; la añoranza por el regreso al lugar de origen. Y conmueve la solidaridad entre los vencidos y las ganas de Remedios Montero de seguir luchando todavía ahora contra cuanto considera injusto.

Un testimonio real, material valioso para los trabajos e investigaciones sobre la historia reciente de España que se están llevando a cabo en los últimos años.

Arantxa Bea

MAESTROS Y COLEGIOS EN EL EXILIO DE 1939

JOSÉ IGNACIO CRUZ OROZCO

COL·L. "ESTUDIOS UNIVERSITARIOS", 92,

187 PÀGS.

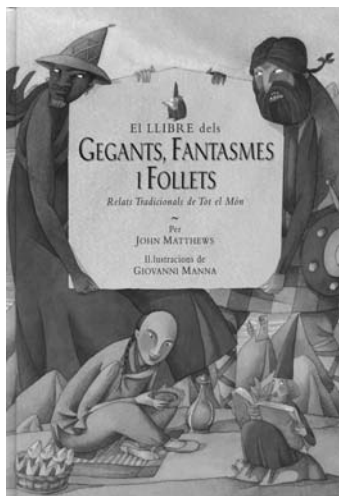
INSTITUCIÓ ALFONS EL MAGNÀNIM, VALÈNCIA, 2004

Història d'un compromís vital

La fe en l'educació com a forma de fer progressar el poble i aconseguir la creació de "persones" completes, lliures i creatives va ser un dels pilars ideològics de la Segona República i, com tota la resta de bases d'aquell règim, va desaparèixer anorreada pel colp feixista encapçalat pel general Franco. Però una petita part d'aquella il·lusió i de l'empremta que els mestres i professors més implicats estaven donant al sistema educatiu va poder sobreviure transplantada en altres terres, especialment a Mèxic.

Aquest llibre estudia de forma completa, detallada i amena, els processos de creació de col·legis i instituts a Mèxic per part de professionals de l'educació que hagueren de patir l'exili però que no es resignaren a abandonar les seues innovadores idees pedagògiques. Una aventura que començà en els terribles camps de concentració a França, que continuà a bord dels vaixells que travessaren l'Atlàntic i que finalment trobà sòl d'acollida al Mèxic postrevolucionari. Una vessant importantíssima d'aquella terrible sagnia intel·lectual i moral anomenada exili.

Jordi Sebastià

EL LLIBRE DELS GEGANTS, FANTASMES I FOLLETS.
RELATS TRADICIONALS DE TOT EL MÓN

JOHN MATTHEWS

IL·LUSTRACIONS DE GIOVANNI MANNA, 80 PÀGS

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Contes i globalització

És difícil que aquest llibre no entre per l'ull dret. Es tracta d'una edició acurada de relats de diferents tradicions narratives tan alienes a la nostra que semblen contes nous; les il·lustracions esplèndides de Giovanni Manna, plenes de colors, són belles i aclaridores; la traducció de Manel Alonso és més que correcta; un útil apartat final, a mena de bibliografia, explicita les fonts del compilador. Potser hom podria buscar algun inconvenient, com ara que dels nou relats que ha seleccionat John Matthews, quatre, és a dir, gairebé la meitat, són originaris de l'Europa del Nord, la resta són d'Àfrica, Xina, Sibèria, Austràlia i el poble Xieienne. En un volum de relats "de tot el món", és proporcional la representació de quasi el cinquanta per cent d'una tradició cultural dominant com és l'occidental?

I d'altra banda, una curiositat maliciosa, perquè una editorial valenciana com Brosquil, porta els seus llibres a imprimir a Hong Kong per la companyia South China Printing?

Imma Gandia

CURÇÓ (MEMÒRIES D'UN CALÇETÍ)

JESÚS ESCRIVÀ I GARCÍA

IL·LUSTRACIONS: CARLA FRANCÉS

COL·L: "LA BICICLETA GROGA", 112 PÀGS.

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2004

Els perills de ser un calçetí

És un mal comú a tots els xiquets i gran part dels adults el fet de perdre calçetins, siga per la raó que siga. Un dia, sense solta ni volta, obrim el simfonier i al calaix de la roba no trobem calçetins emparellats. Aquest conte per a xiquets explica quines són les diverses raons per les quals els calçetins es van perdent pel camí. Curçó ha nascut a Egipte, d'unes plantes de bona qualitat, i espera arribar a ser famós. Un dia, al carrer Major de Gandia, una mare compra el paquet de calçetins on es troba Curçó, i comencen les aventures d'aquesta prenda tan xicoteta, que acaba als peus de Grossabruna, una ama molt activa, i amb una casa plena de perills. El nostre calçetí protagonista ens explica, un per un, quins són els perills que es troba; des dels gossos fins a les ungles dels peus mal tallades, o unes pinces d'estendre la roba que no subjecten bé aquesta prenda. Però també es pot arribar a la fama sent calçetí, sobretot si s'arriba a ser primer actor en una obra teatral.

El llibre també inclou instruccions sobre com elaborar un calçetí actor i algunes obres de teatre que es poden representar per calçetins.

Marta Insa

EL TIBET: LA FRUSTRACIÓ D'UN ESTAT

JOSÉ ELÍAS ESTEVE MOLTÓ

PRÒLEG DE CONSUELO RAMON CHORNET

COL·L. "PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA"
644 PÀGS.

TIRANT LO BLANCH, VALÈNCIA 2004

Entre orient i occident, el Tibet

És el Tibet una regió autònoma o una colònia xinesa? El present llibre tracta d'aproximar-nos al complicat estatut jurídic del Tibet des del punt de vista del dret internacional, sobretot després de l'arribada de l'exèrcit popular xinès el 1950 i el conseqüent sotmetiment dels tibetans a la política de Pekín. La història recent del Tibet, una regió unificada en època de conquestes militars des del S.VII d.c. es veié sacsejada per la política intervencionista occidental de finals del S.XIX a tota Àsia. Anglesos i xinesos es disputaven la influència sobre un bast territori amb importants reserves en recursos naturals, a més de la seua importància geoestratègica. Tot i els intents de les autoritats tibetanes per proclamar la independència del Tibet com a Estat en el sentit modern, les complicades relacions entre les potències que es disputaven la influència en la regió, feren que la qüestió tibetana quedara sempre sense resoldre fins que la República Popular Xina s'annexionà tot el territori tibetà per la via de les armes, provocant així l'exili de les autoritats tibetanes i causant centenars de milers de morts amb una política de repressió contra la cultura religiosa tibetana. Un fet que es reforçaria amb l'arribada de la revolució cultural xinesa a finals dels anys seixanta. Les Nacions Unides aprovaren una resolució el 1961 sobre el dret a la l'Autodeterminació del Tibet, però la qüestió sobre l'estatut jurídic tibetà segueix sense resoldre's.

Pau Caparrós

TRES EN LÍNIA. CONVERSES EN LA XARXA

MODERADES PER FRANCESC BAYARRI,

JOAN DOLÇ, RAFA ARNAL I TONI MOLLÀ

COL·L. "EL TÀVEC", 161 PÀGS.

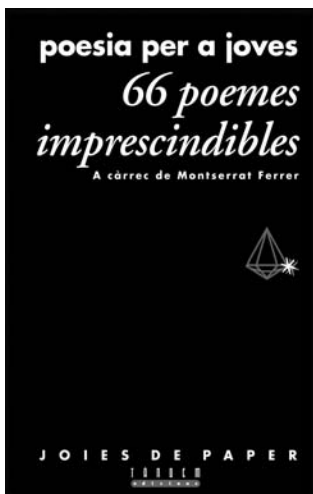
EIXAM EDICIONS, TAVERNES BLANQUES, 2004

L'eficàcia del diàleg

La publicació d'aquest llibre és una prova més que internet no té encara la marca sagrada que el paper imprès va aconseguir ja fa moltes dècades i que encara conserva. Els tres autors mantenen diàlegs periòdics a través del diari digital "Ara o mai" i ara, amb un clar afany de fer-los perdurar, n'han reunit una selecció i l'han impresa. El sistema utilitzat per propiciar la saludable mania de la discussió és molt senzill: es proposa un tema —tan divers com L'esquerra, l'Església o el mes d'Octubre— i cadascú dels tres "cibertertul·lians" en diu la seua: Joan Dolç des d'un escepticisme iconoclasta, Rafa Arnal des d'un vitalisme voluntàriament primari (en ocasions una mica bròfec) i Toni Molla des del dilentantisme intel·lectual; el periodista i escriptor Francesc Bayarri ens prepara el camí per a cadascun dels temes tractats amb una sorneguera introducció.

El resultat és molt variable, trobarem articles de circumstàncies i ben prompte aprendrem a preveure com es comportarà cadascun dels tres davant dels assumptes a comentar, però tot i així el llibre resulta àgil, fresc i suggerent.

Jordi Sebastià

POESIA PER A JOVES. 66 POEMES IMPRESCINDIBLES.

ANTOLOGIA, PRÒLEG I PROPOSTES DIDÀCTIQUES
A CÀRREC DE MONTSERRAT FERRER

IL·LUSTRACIONS: ALICIA MERELO

COL·LECCIÓ: JOIES DE PAPER, 10

178 PÀGS.

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2004

Poesia a la butxaca

Montserrat Ferrer ha elaborat un volum que, diríem, condensa els continguts mínims del que qualsevol alumne valencianoparlant hauria de saber, de poesia. Hi ha una part de coneixements bàsics sobre poesia en qualsevol llengua (com ara les figures retòriques), i també una tria acurada, però mínima, com escau al tipus de col·lecció, de poemes essencials. Entre els poemes, hi ha algunes cançons que configuren el nostre imaginari col·lectiu, i que adquireixen, gràcies al fet de figurar en antologies com aquesta, l'estatus que els pertoca.

La tria, per tant, és pertinent, i l'acompanyen unes propostes didàctiques que són, a més, com dèiem, un mínimanual de poesia destinat a obrir a molts joves les portes d'aquest excels saber. I una curiositat: l'autora dedica el llibre a sa mare "i a totes les dones, que sempre hem estat dipositàries de la tradició oral, narrativa o poètica, i transmissores privilegiades de l'imaginari col·lectiu a les noves generacions."

Maite Insa

MOTS I BRASES

NORA ALBERT

COL·L. "POESIA", 31.

72 PÀGS

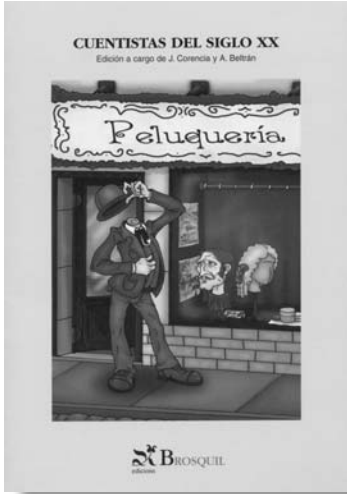
BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2004

Dolça ona de passió

La major part d'aquest poemari fou premiat amb el II Premi Lambda de Poesia convocat pel Casal Lambda de Barcelona. Aquesta edició afegeix dos blocs i un epíleg: Encenalls, una sèrie d'haikus i altres mínims poemes que inclouen jocs gràfics suggeridors, i Febrer enfebrat i orfebre, nou poemes inserits harmoniosament en la temàtica amorosa, farcida de referències mediterrànies, amb una mar tothora sentida, palesa o no, i de la recurrència del foc i de la flama. Així com la part que dóna títol al llibre, que empra un llenguatge subtil alhora que encés i apassionat.

Amb els seus versos ens fa arribar la carícia de les brises, que envolta una intimitat roent. Nora Albert ens relata les espurnes d'un amor intens amb cels clars i càlids. La passió sintetitzada en el contacte de les pells i en les múltiples delícies d'una plenitud inventada per les amants. Finalment l'epíleg, Illa de flames, serveix l'Helena Alvarado perquè explique la intenció d'aquests versos i el seu pseudònim Nora Albert. Elles han aplegat un recull de poemes plens de placidesa, de voluptuositat i de permanència dels instants fugissers.

Eduard Ramírez

CUENTISTAS DEL SIGLO XX

J. CORENCIA I A. BELTRAN (ED.)

COL·L. "PALANCIA", I

277 PÀGS.

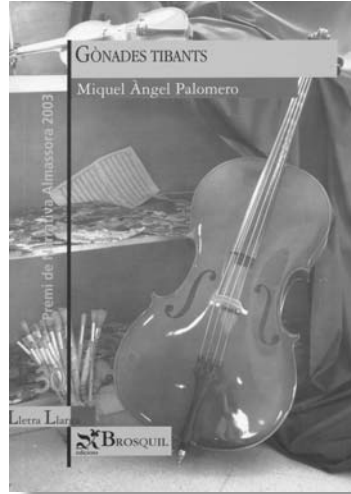
BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2004

Vint-i-tres autors del XX

Aquesta antologia aplega vint-i-tres contes per tal d'oferir-nos un ampli panorama de la narrativa breu castellana des del Realisme i el Naturalisme de finals del segle XIX fins a la Guerra Civil i l'exili, passant pels autors de la Generació del 98, el Noucentisme, les avantguardes i la Generació del 27. Es tracta d'un ventall d'autors de renom literari entés com a manual de referència d'un dels períodes de la història de la literatura castellana més interessants i productius, tant quantitativament com qualitativament. Un repàs necessariament parcial, com passa en qualsevol tria, però que pot ser vist com un petit tast orientatiu per qui vulga iniciar-se en aquesta etapa de la història de la literatura.

Leopoldo Alas Clarín, Benito Pérez Galdós, Vicente Blasco Ibáñez, Unamuno, Valle-Inclán, Baroja, Azorín Juan Ramon Jiménez, Francisco Ayala, Federico García Lorca, Max Aub, Miguel Hernández, són alguns dels vint-i-tres autors antologats a través de l'obra dels quals se'ns proposa un repàs suggestiu i ben divers de l'evolució de la literatura espanyola del segle XX.

Sergi Verger

GÓNADES TIBANTS

MIQUEL ÀNGEL PALOMERO

PREMI DE NARRATIVA ALMASSORA 2003

PRÒLEG DE JAUME GARCÍA LLORENS

COL·L. "LLETRES LLARGA", 30, 152 PÀGS.

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2004

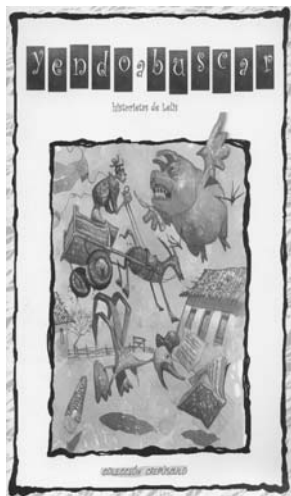
Un acto parecido al amor

Hay cosas que los escritores no pueden callar, dan voces desde lo más profundo de su ser y al fin no tienen más remedio que hablar, contar aquello que les obsesiona, verbalizar sus preocupaciones sociales y estéticas. Miquel Àngel Palomero lo hace por medio de Gónades Tibants, libro ganador del "Premio de Narrativa Almassora 2003".

El autor divide Gónades Tibants en una serie de relatos, onze en total, que constituyen un aporte a la literatura valenciana actual. En el planteamiento de los diversos temas, el autor se nos presenta como un hábil jugador que sabe mezclar lo trivial de la realidad cotidiana con la imaginación, saltando el hilo normativo de toda lógica en una pirueta hacia lo irreal, lo fantástico, lo absurdo a veces.

Una misma intencionalidad estética preside todos los relatos que, empleando una prosa sencilla desprovista de afecciones innecesarias, muestran diferentes registros y estructuras. El autor dispone de una especial capacidad analítica respecto a los problemas que envuelven todos y cada uno de los estamentos de nuestra sociedad y sin pretender cambiar nada, el autor lo cuenta para que saquemos nuestras propias conclusiones.

M^o Teresa Espasa

YENDO A BUSCAR

LELIS

TRADUCCIÓ DE JORGE GARCÍA

COL·L. «CREPÚSCULO», 44 PÀGS.

EDICIONS DE PONENT, ONIL, 2004

Més ruralisme màgic

Aquest àlbum de Lelis, un autor brasiler nascut el 1967, incideix en els temes rurals tractats de maneres delirants i alhora amb la brutícia del realisme. Les tres històries recopilades són ben diferents: la primera és una versió hardcore de «L'aneguet lleig» que comença amb un ànec miop violant una gallina casada i acaba amb l'estrany fill rebent la glòria del món acadèmic; la segona és la narració d'un tipus que segresta una prostituta després d'haver mort el seu client, un coronel infame, i la porta a un destí que no es veu menys incert; i la tercera i més llarga relata la troballa d'un aparell de televisió per part d'un camperol, la vida del qual a partir d'aleshores degenera fins que mor en la més absoluta misèria, i la posterior arribada «oficial» de l'aparell a la resta d'habitants de la contornada. Textos plens d'errors i fins i tot mal situats en algunes pàgines completen l'obra, juntament amb la sensació general que l'autor volia dir alguna cosa i no sabrem mai quina, i que potser és aquesta incertesa la major virtut que l'acompanya.

Felip Tobar

LA METAFORFOSI

FRANZ KAFKA. IL·LUSTRACIONS DE LUIS SCAFATI

TRADUCCIÓ DE CÉSAR AIRA

COL·L. "LIBROS DEL ZORRO ROJO", 63 PÀGS.

BROSQUIL EDICIONS -VALÈNCIA, 2004

ALBUR PRODUCCIONES, VALÈNCIA

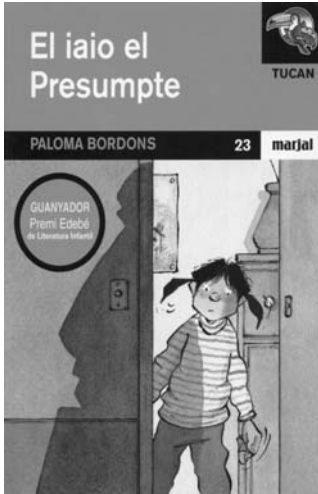
Kafka en imatges: la metamorfosi

Després de passar una nit intranquil·la, Gregorio Samsa desperta transformat en un monstruós insecte. Així comença una de les narracions més conegudes de la literatura contemporània: La metamorfosi de Franz Kafka. Edicions Brosquil i Libros del Zorro Rojo n'ha publicat enguany una versió il·lustrada per Luis Scafati, qui recrea els ambients i personatges d'aquest relat de manera exquisida, tot fent el text de major intensitat i tensió.

Les il·lustracions, en blanc i negre, transmeten els estats anímics dels personatges, com la ansietat, la por, la fúria, la impotència, la soledat o el neguit. Amb expressivitat i dinamisme aporten al lector el ritme i la força del text.

Aquesta és una magnífica oportunitat per rellegir, o descobrir per primera vegada, un dels textos més impressionants de les lletres del segle XX. A més a més, afirmar que La metamorfosi continua vigent després de quasi un segle no és cap cosa desgavellada, ja que parla de la pròpia condició humana: de la possibilitat de transformació fins arribar a l'estranyament, o de l'exclusió i marginació per no complir el perfil adequat, d'un dia a l'altre.

Nieves Avilés

EL IAIO EL PRESUMPTE

PALOMA BORDONS

IL·LUSTRACIONS DE FRANCESC ROVIRA

ADAPTACIÓ DE LURDES BARBERÀ

PREMI EDEBÉ DE LITERATURA INFANTIL

COL·L. "TUCAN"; 23

EDITORIAL MARJAL-GRUP EDEBÉ, VALÈNCIA, 2004

Un iaio diferent

Aquesta encantadora novel·leta narra la història d'una xiqueta que recupera de sobte el seu iaio que creia mort. El iaio, que no s'assembla gens a la descripció d'un iaio que li fan els seus amics, es queda a casa de la seua filla amb la qual cosa provoca alguns problemes, però sobretot un fum de malentesos. L'obra compta amb els ingredients justos d'intriga, humor i tendresa que la fan un llibre absolutament recomanable. Els personatges estan molt ben dibuixats i la trama es desenvolupa amb una gran senzillesa, i una certa previsibilitat, que no li treu gens d'encant. Ans al contrari, el lector no fa més que esperar que el caràcter d'aquest iaio rondinaire canvie radicalment cosa que no arriba a succeir, tot i que la convivència dels tres personatges, acabe guanyant qualitat. En resum, una història de qualitat acompanyada d'unes il·lustracions molt interessants que, sens dubte, tindrà un gran èxit entre els menuts.

Xavier Mínguez

LA FAMILIA DE NIEVE

SENSI ROMERO

IL·LUSTRACIONS D'ARMANDO SERRA

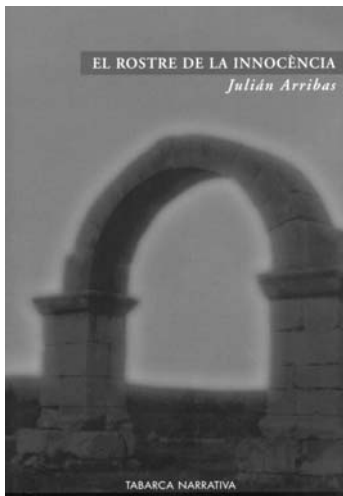
COL·L. " CUENTOS CON MIGA"; 47 PÀGINES

EDITORIAL BRIEF, VALÈNCIA, 2004

Contes quadern

A La familia de nieve, una xiqueta sola és capaç de fabricar-se el somni de tota la vida: una família. Però, com és habitual quan els somnis se'ns fan realitat amb massa facilitat, el miratge s'esvaeix. És llavors, en el moment més trist, que apareix una altra mena de salvació, potser menys miraculosa però molt, molt més efectiva i real. Cuentos con miga és una col·lecció amb format quadrat, de tapes toves i suaus i lletra adequada a l'edat a la qual va dirigida (6 a 12 anys). A més del conte, inclou unes preguntes que repassen pas a pas la història, i permeten, no només que l'adult interactue amb el xiquet quan li'l conta, sinó que, a més, el xiquet pugua contestar aquelles preguntes que li fan, per escrit. La desacralització del llibre objecte és una barrera essencial per afavorir l'acostament dels xiquets a la lectura. En escriure-hi, els xiquets i les xiquetes s'apropien d'aquell objecte, que passa a formar part de la història personal de cadascú.

Maite Insa

EL ROSTRE DE LA INNOCÈNCIA
 JULIÁN ARRIBAS
 COL·L. "TABARCA NARRATIVA", 38
 122 PÀGS.

TABARCA LLIBRES, VALÈNCIA, 2004

La luz de la verdad

La lectura de *El rostro de la inocència* (obra finalista del Premio Ciutat de Burriana 2004 de Literatura Juvenil) nos permite conocer en primer término las preocupaciones más básicas de su autor. Julián Arribas (Burriana, 1966) es maestro de primaria y autor de diversos libros de narrativa y poesía. Probablemente Arribas no ha podido resistir la tentación de escribir una historia basándose en las peripecias de un mundo que conoce bien y en el que se mueve a diario, me refiero al mundo de la escuela y a las actitudes, ingenuidades y primeros amores de unos adolescentes.

Conocer de la "curiosidad" de los más jóvenes, Arribas decide ponerles en guardia por medio de su novela sobre los peligros que ciertas sectas seudoespirituales pueden ocasionarles. Otro de los temas clave de la novela es la inmigración. Los principales protagonistas Mercé y Josep no dudan en poner en peligro la propia vida en aras de su amistad con Anna, joven colombiana acusada de asesinato. Los jóvenes conseguirán aclarar la situación y detener a los verdaderos culpables. Por último hay que decir que la novela se lee con agrado, sin duda hará las delicias del lector al que se dirige.

Mª Teresa Espasa

TENGO UN AMIGO
 POEMAS DE SENSI ROMERO
 IL·LUSTRACIONS D'ARMANDO SERRA
 43 PÀGS.

EDICIONES BRIEF, VALÈNCIA, 2004

Menudo amiguito

Es una lástima que esto, presentado en forma de poemario y con una edición a primera vista atractiva —un libro grande, alargado, impreso en papel satinado de un grosor considerable, ilustraciones a color y blancos por doquier—, no sea un libro de literatura sino un panfleto de religión. El título, *Tengo un amigo*, que podría haberse referido a cualquier amistad real ligada a la infancia —animal, vegetal o humana— o imaginaria —esos seres invisibles, con nombre propio incluso, que a veces se inventan los niños y que les acompañan extrañamente durante un tiempo— representa a Dios y los textos en ripio que lo loan incluyen todos y cada uno de los tópicos más manidos: el niño «muy pobre en la vida/ pero abundante en bondad», una muñeca rota que «al soldadito le gusta/ aunque ya no sea tan bella», el pez pequeño que no sabe nadar y que con esfuerzo «ahora en las carreras/ siempre es el campeón», la paloma blanca —por supuesto— y buena, el pavo real presuntuoso y, en fin, todo el lote de corazón, sonrisa, sufrimiento, amor y esperanza capaz de espantar a cualquiera con un mínimo de sensibilidad literaria —beatos incluidos.

Arantxa Bea

EL MUNICIPI DEL LIBERALISME.
SANT VICENT DEL RASPEIG 1806-1848.

J. MIGUEL SANTACREU SOLER, FEDERICO AURA MURCIA, VICENTE MILLÁN LLIN
AURA MURCIA I VICENTE MILLÁN LLIN
COL·L. "PAÍS", 11, 156 PÀGS.

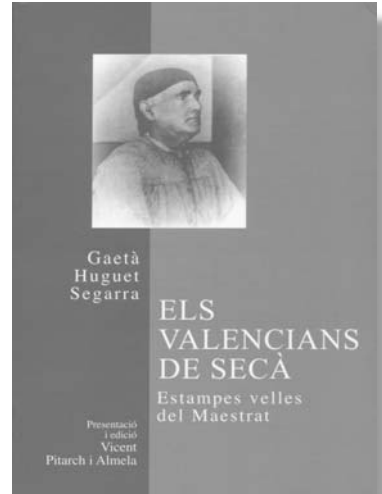
LA XARA EDICIONS, SIMAT DE LA VALLDIGNA, 2004

Els orígens del règim municipal contemporani

Un dels principals assoliments de la Constitució del 1812 fou l'inici del desballestament de l'organització municipal de l'Antic Règim amb un seguit d'estratègies que tenien, com a objectiu comú, esquarterar el sistema vigent de servituds i interessos històrics i utilitzar les institucions municipals com a mitjà de penetració de les noves idees liberals. Així, s'implantà, per exemple, un sistema electiu de les autoritats municipals que posava punt i final als temps dels regidors vitalicis i de compra-venda de càrrecs i es propicià la segregació de nous ajuntaments per fragmentar el poder de la noblesa i dels senyors.

Aquesta investigació analitza acuradament, i fent servir abundant documentació, l'extensió i l'impacte de les estratègies esmentades en el cas concret de la creació del municipi alacantí de Sant Vicent del Raspeig, des dels primers moviments reivindicatius i pressions socials del 1806 fins la seua segregació definitiva de la ciutat d'Alacant el 1848.

Josep Vicent Frechina

ELS VALENCIANS DE SECÀ. ESTAMPES VELLES
DEL MAESTRAT

GAETÀ HUGUET SEGARRA

PRESENTACIÓ I EDICIÓ DE VICENT PITARCH. PÒRTIC
DE MANUEL SANCHIS GUARNER, 199 PÀGS.

FUNDACIÓ HUGUET – UNIVERSITAT JAUME I,
CASTELLÓ DE LA PLANA, 2003

Galeria d'estampes de la vida masovera

Oportuníssima reedició de l'obra pòstuma d'aquell insigne patrici valencianista que fou Gaetà Huguet Segarra (Castelló de la Plana, 1882-1959).

Els valencians de secà no és un llibre etnogràfic a l'ús; ni tan sols podria encabir-se dins de la categoria del costumisme sentimental tan practicat per alguns dels seus coetanis: més aviat és tracta d'una mena d'atestat de l'experiència viscuda pel seu autor amb el món dels masovers del Maestrat meridional —un territori que en l'actualitat s'inclou dins la comarca de la Plana Alta. D'aquí el deix de puresa i autenticitat que amara tots els textos. Concebut, a més, com un llibre de lectura per ser utilitzat en un programa d'alfabetització en valencià que Huguet mai pogué acabar d'emprendre, el llibre destaca també pel seu llenguatge planer i acurat, fidel a la parla de les comarques a les quals s'adreçava.

L'edició ve acompanyada d'una extensa i rigorosa introducció a càrrec de Vicent Pitarch, amb una detallada biografia dels Huguet i una abrandada reivindicació del mas com una de les fites més sòlides del nostre patrimoni cultural.

Josep Vicent Frechina